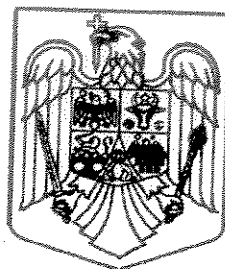

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL
MAGISTRATURII

PLENUL

HOTĂRÂREA nr. 251
din 3 aprilie 2007

Potrivit art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, astfel cum a fost aprobată prin Legea nr. 399/2006, persoanele asigurate pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate în sistemul de asigurări sociale de sănătate, denumite în continuare asigurați, au dreptul, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, pe perioada în care au domiciliul sau reședința pe teritoriul României, la concedii medicale și indemnizații de asigurări sociale de sănătate.

Conform art. 2 alin. 1 al aceluiași act normativ, concediile medicale și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, la care au dreptul asigurații, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, sunt:

a) concedii medicale și indemnizații pentru incapacitate temporară de muncă, cauzată de boli obișnuite sau de accidente în afara muncii;

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr. 141, B Sector 6

Tel: 311 69 00; Fax: 311 69 01

Web: www.csm1909.ro

b) concedii medicale și indemnizații pentru prevenirea îmbolnăvirilor și recuperarea capacității de muncă, exclusiv pentru situațiile rezultate ca urmare a unor accidente de muncă sau boli profesionale;

c) concedii medicale și indemnizații pentru maternitate;

d) concedii medicale și indemnizații pentru îngrijirea copilului bolnav;

e) concedii medicale și indemnizații de risc maternal.

Potrivit art. 10 alin. (1), baza de calcul a indemnizațiilor prevăzute la art. 2 se determină ca medie a veniturilor lunare din ultimele 6 luni pe baza cărora se calculează, conform legii, contribuția pentru concedii și indemnizații, din cele 12 luni din care se constituie stagiul de cotizare.

Prin Ordonanța de urgență nr. 91/2006 privind unele măsuri referitoare la asigurările sociale de stat și asigurările sociale de sănătate, dispozițiile acestui ultim text au fost modificate după cum urmează: „Baza de calcul a indemnizațiilor prevăzute la art. 2 se determină ca medie a veniturilor lunare din ultimele 6 luni din cele 12 luni din care se constituie stagiul de cotizare, până la limita a 12 salarii minime brute pe țară lunar, pe baza cărora se calculează contribuția pentru concedii și indemnizații.”

Dispozițiile art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență nr. 158/2006, aprobată prin Legea nr. 399/2006, astfel cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență nr. 91/2006, nu sunt aplicabile magistraților, pentru considerentele expuse în continuare.

Potrivit art. 3 alin. 1 din Ordonanța de urgență nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, judecătorii, procurorii, personalul asimilat acestora și magistrații-asistenți au dreptul pentru activitatea desfășurată la o indemnizație de încadrare brută lunară stabilită în raport cu nivelul instanțelor sau parchetelor, cu funcția deținută și cu vechimea în magistratură prevăzută de art.

86 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pe baza valorii de referință sectorială și a coeficienților de multiplicare prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență.

Potrivit art. 4 alin. (1) din același act normativ, judecătorii, procurorii, personalul asimilat acestora și magistrații asistenți beneficiază în raport numai cu vechimea în funcțiile de judecător, procuror, magistrat asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție sau de personal asimilat judecătorilor și procurorilor, de o majorare a indemnizațiilor stabilite potrivit art. 3 alin. 1, calculată în procente la indemnizația de încadrare brută lunară.

Potrivit alin. (2) al aceluiași articol, indemnizația de încadrare majorată potrivit alin. (1) se acordă de la data de întâi a lunii următoare celei în care s-a împlinit vechimea numai în funcțiile prevăzute la alin. (1) și constituie indemnizația de încadrare brută lunară, iar conform alin. 3 indemnizația de încadrare majorată potrivit alin. (1) se ia în calcul la stabilirea pensiilor și a altor drepturi de asigurări sociale, la stabilirea, recalcularea și actualizarea pensiei de serviciu, precum și a oricăror alte drepturi ce se determină pe baza veniturilor salariale.

Din cele arătate mai sus, rezultă că baza de calcul pentru drepturile de asigurări sociale este, în cazul magistraților, stabilită de Ordonanța de urgență nr. 27/2006, care este actul normativ special în ceea ce privește salarizarea și alte drepturi ale acestei categorii profesionale.

Desigur, Ordonanța de urgență nr. 91/2006 este un act normativ adoptat ulterior Ordonanței de urgență nr. 27/2006, însă intrarea sa în vigoare nu a înlăturat aplicarea art. 4 alin. 3 din legea specială.

În acest sens trebuie observate dispozițiile art. 63 alin. 3 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru

elaborarea actelor normativ, potrivit cărora, în vederea abrogării, dispozițiile normative vizate trebuie determinate expres, începând cu legile și apoi cu celelalte acte normative, prin menționarea tuturor datelor de identificare a acestora.

Fără îndoială, Legea nr. 24/2000 permite și abrogarea implicită, dar, referitor la aceasta, art. 65 alin. (3) menționează că evenimentele legislative implicite nu sunt recunoscute în cazul actelor normative speciale ale căror dispoziții nu pot fi socotite modificate, completate sau abrogate nici prin reglementarea generală a materiei, decât dacă acest lucru este exprimat expres.

Or, Ordonanța de urgență nr. 91/2006 nu cuprinde dispoziții de abrogare a prevederilor vreunui act normativ special anterior.

De altfel, interpretarea contrară, în sensul că baza de calcul este, în cazul magistraților, cea prevăzută de art. 10 alin. 1 din Ordonanța de urgență nr. 158/2006, aprobată prin Legea nr. 399/2006, astfel cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență nr. 91/2006, contravine normelor constituționale.

Astfel, potrivit art. 15 alin. 1 din Constituția României, republicată, cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea, iar potrivit art. 16 alin. 1 cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

Din interpretarea celor două texte rezultă că cetățenii se bucură de drepturile constituționale precum și de cele stabilite prin lege în mod egal, fără discriminări. În același mod aceștia sunt chemați să își asume obligațiile.

Or, între drepturile fundamentale înscrise în Constituție se află și dreptul la protecție socială și cel la un nivel de trai decent, iar între obligații aceea a contribuțiilor financiare.

Astfel, potrivit art. 41 alin. 2 din legea fundamentală, salariații au dreptul la măsuri de protecție socială. Acestea privesc securitatea și sănătatea salariaților, regimul de muncă al femeilor și al tinerilor,

[REDACTED] instituirea unui salariu minim brut pe țară, repausul săptămânal, concediul de odihnă plătit, prestarea muncii în condiții deosebite sau speciale, formarea profesională, precum și alte situații specifice, stabilite prin lege, iar potrivit art. 47 alin. 2 cetățenii au dreptul la pensie, la concediu de maternitate plătit, la asistență medicală în unitățile sanitare de stat, la ajutor de șomaj și la alte forme de asigurări sociale publice sau private, prevăzute de lege.

Pe de altă parte, conform art. 56 alin. 1 cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice, iar potrivit alin. 2 al acestui articol sistemul legal de impuneri trebuie să asigure așezarea justă a sarcinilor fiscale.

Dezvoltând normele constituționale, Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, a prevăzut, între principiile pe baza cărora funcționează sistemul public al asigurărilor sociale,

- principiul egalității, care asigură tuturor participanților la sistemul public, contribuabili și beneficiari, un tratament nediscriminatoriu în ceea ce privește drepturile și obligațiile prevăzute de lege (art. 2 lit. b) și

- principiul contributivității, conform căruia fondurile de asigurări sociale se constituie pe baza contribuțiilor datorate de persoanele fizice și juridice, participante la sistemul public, drepturile de asigurări sociale cuvenindu-se pe temeiul contribuțiilor de asigurări sociale plătite (art. 2 lit. e).

Pe de altă parte, potrivit art. 5 alin. 1 pct. I și II din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, în sistemul public sunt asigurate obligatoriu, prin efectul legii:

I. persoanele care desfășoară activități pe bază de contract individual de muncă și funcționarii publici;

II. persoanele care își desfășoară activitatea în funcții electivă sau care sunt numite în cadrul autorității executive, legislative ori

[REDACTED] [REDACTED]
judecătorești, pe durata mandatului, precum și membrii cooperatori
dintr-o organizație a cooperăției meșteșugărești, ale căror drepturi și
obligații sunt asimilate, în condițiile prezentei legi, cu ale persoanelor
prevăzute la pct. I.

Conform art. 23 alin. 1 lit. a din aceeași lege, baza lunară de
calcul a contribuției individuale de asigurări sociale în cazul
asiguraților o constituie salariile individuale brute, realizate lunar,
inclusiv sporurile și adaosurile, reglementate prin lege sau prin
contractul colectiv de muncă, în cazul asiguraților prevăzuți la art. 5
alin. (1) pct. I, sau veniturile brute de natura drepturilor salariale
realizate lunar de asigurații prevăzuți la art. 5 alin. (1) pct. II, iar
potrivit alin. 3 al aceluiași articol baza de calcul prevăzută la alin. (1)
nu poate depăși plafonul a de 5 ori salariul mediu brut.

Din cele arătate mai sus rezultă că singurul temei pentru plata
către salariați a indemnizațiilor de asigurări sociale de orice fel, deci
inclusiv a celor de sănătate, îl constituie contribuțiile acestora la
constituirea fondului de asigurări sociale. Or, în condițiile în care
contribuția se stabilește în funcție de veniturile brute lunare ale
magistraților, fără limitarea acesteia în funcție de salariul minim la
nivel național, este necesar ca și indemnizațiile de asigurări sociale să
fie stabilite în același mod.

O altă interpretare este contrară prevederilor art. 16 alin. 1 din
Constituția României, republicată, constituind o discriminare.

Art.10 alin(1) de la punctul 1, art. III din Ordonanța de urgență
nr.91/2006 privind unele măsuri referitoare la asigurările sociale de
stat și asigurările sociale de sănătate, urmează să fie modificat astfel:
" Art.10 -(1) Baza de calcul a indemnizațiilor prevăzute la art. 2 se
determină ca medie a veniturilor lunare din ultimele 6 luni din cele
12 luni din care se constituie stagiul de cotizare, până la limita a 12
salarii minime brute pe țară lunar, pe baza cărora se calculează
contribuția pentru concedii și indemnizații. De la aceste dispoziții
sunt exceptați judecătorii, procurorii, personalul asimilat acestora și

magistrației-asistenți cărora le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr.27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției."

Proiectul de lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.91/2006 privind unele măsuri referitoare la asigurările sociale de stat și asigurările sociale de sănătate, înregistrat sub numărul 68/2007 a fost adoptat de Senat, iar în data de 21 martie a.c. a fost adoptat de Camera Deputaților, astfel încât propunerea dezvoltată mai sus, poate fi avută în vedere la modificarea legii.

Adăugăm aspecte de drept comparat referitoare la modul de calcul a indemnizației pentru concediu medical.

În Olanda, statutul judecătorilor se aseamănă în cea mai mare parte cu cel al funcționarilor publici. Judecătorului i se plătește cuantumul salariului său în primul an de boala. După această perioadă, primește 100% din salariu sau, după caz, o indemnizație de invaliditate timp de 26 de săptămâni. La expirarea celor 26 săptămâni, judecătorul va continua să primească cuantumul corespunzător ultimului salariu sau, după caz, indemnizația de invaliditate, dacă nu este dispus ca, în ciuda afecțiunii sau a dizabilității, să îndeplinească 45% din volumul de activitate normal sau dacă afecțiunea este rezultatul unui accident de muncă sau al unei boli profesionale. În cazul în care aceste condiții nu sunt îndeplinite și judecătorul și-a pierdut definitiv, parțial sau în totalitate, capacitatea de muncă, acesta poate fi pensionat pe caz de boala și va primi o pensie pentru persoanele cu dizabilități. Judecătorul poate ataca măsura pensionării pe caz de boala la instanța supremă. Pensia poate reprezenta 100% sau mai puțin din salariul avut.

În principiu, dacă judecătorul și-a pierdut capacitatea de muncă în procent de 80-100%, atunci va primi 80% din salariul brut avut înainte de apariția afecțiunii sau a dizabilității.

În Germania, conform legii, magistrații și funcționarii germani (funcționari cu statut special, pentru că exercită autoritatea statului) au dreptul la o indemnizație de 100% din salariu pe perioada concediului medical, indiferent de durata acestuia. Dacă boala durează o perioadă mai îndelungată (se stabilește în funcție de tipul afecțiunii), persoana este consultată de un medic (angajat al statului), pentru a stabili dacă afecțiunea va persista pe termen nedeterminat afectându-le capacitatea de muncă. În acest caz, urmează să fie pensionați și vor primi o pensie calculată în funcție de normele aplicabile magistraților și funcționarilor publici.

În temeiul dispozițiilor art. 133 alin. (5) și (7) din Constituția României, republicată, și ale art. 23 alin. (1) și art.38 alin(5) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare;

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE:

Art.1. Sesizarea ministrului justiției cu propunerea de modificare a art.10 alin(1) de la punctul 1, art. III din Ordonanța de urgență nr.91/2006 privind unele măsuri referitoare la asigurările sociale de stat și asigurările sociale de sănătate astfel:

"Art.10 -(1) Baza de calcul a indemnizațiilor prevăzute la art. 2 se determină ca medie a veniturilor lunare din ultimele 6 luni din cele 12 luni din care se constituie stagiul de cotizare, până la limita a 12 salarii minime brute pe țară lunar, pe baza cărora se calculează contribuția pentru concedii și indemnizații. De la aceste dispoziții sunt exceptați judecătorii, procurorii, personalul asimilat acestora și magistrații-asistenți cărora le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr.27/2006 privind salarizarea și alte

[REDACTED] [REDACTED]
drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal
din sistemul justiției."

Art. 2. Hotărârea se comunică Ministerului Justiției, potrivit
legii.

Data în București, la 3 aprilie 2007.

**PREȘEDINTE,
Judecător Anton Pandrea**

